

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/166/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315201383
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5315201383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: PRIMA banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: C. J., nar. XX. X. XXXX, bytom P. XXXX, XXX XX O., o zaplatenie 138,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9C/60/2015-47 zo dňa 19. septembra 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 9C/60/2015-47 zo dňa 19. septembra 2017 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 138,84 eur a úrok vo výške 14,74 eur v splátkach vo výške 20,- eur mesačne, vždy do 30. dňa kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,08 %, o ktorej výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

V dôvodoch svojho rozsudku poukazuje na ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z., ust. § 52 - 54, ust. § 517 ods. 2, § 566 ods. 2, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Medzi žalobcom a žalovanou vznikol právny vzťah z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy č. 31/241/08 zo dňa 23.5.2008. Žalobca pri uzatváraní uvedenej úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže poskytovanie úverov má žalobca v predmete svojej činnosti. Spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. a dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v právnom vzťahu so žalobcom vystupovala ako fyzická osoba, občan, nie podnikateľ. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že úver bol zobrať na uhlie a stravu. Vo vzťahu k žalovanej bol súd toho názoru, že žalovaná spĺňa predpoklady spotrebiteľa. Preto súd uvedenú úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou za spotrebiteľský vzťah. Na základe tejto úverovej zmluvy žalobcovi vznikla povinnosť poskytnúť žalovanej dojednanú výšku úveru, v tom čase platnú menu 30.000,- Sk (995,82 eur), čo

žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila. Žalovanej vznikla povinnosť poskytnutý úver splácať v dojednaný anuitných splátkach mesačne vo výške 696,- Sk (23,10 eur) vždy 16. deň kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky mesiac nasledujúci po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý a splatnosťou poslednej splátky do 60.-tich mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy. Žalovaná nerozporovala porušenie svojej povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, naopak, vo svojom vyjadrení uviedla, že ako prišla o zamestnanie, úver prestala splácať, a preto žalobca dôvodne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 30.4.2012. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bolo splatných celkovo 47 splátok, čo predstavuje sumu vo výške 1.085,70 eur (47 splátok x 23,10 eur). Žalovaná podľa žalobcom v podaní doručenom súdu predloženej tabuľky uhradila do zosplatnenia úveru sumu celkom vo výške 1.018,31 eur a po zosplatnení sumu 200,- eur, teda spolu 1.218,31 eur. Súd prvej inštancie v zmysle § 566 ods. 2 OZ, účinného od 1.1.2008, v spojení s § 853 ods. 1 OZ započítal v celom rozsahu na istinu poskytnutého úveru. Ako vyplýva z § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najskôr na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Uvedené ustanovenie je dôvodné aplikovať aj na plnenie dlhu v splátkach, ktoré je svojim obsahom a účelom blízke čiastočnému plneniu v splátkach. Preto zo všetkých uvedených dôvodov, keďže splácanie poskytnutého úveru bolo dojednané v splátkach a nebolo preukázané iné dojednanie medzi žalobcom a žalovanou o započítavanie jednotlivých plnení žalovanej, súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami započítal žalovanou vykonané úhrady najskôr na istinu poskytnutého úveru. Keďže istina žalobcom poskytnutého úveru po prepočte na platnú menu vo výške 995,82 eur a žalovaná uhradila celkom sumu vo výške 1.218,31 eur, je potom žalovanou uhradená celá istina poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy č. 31/241/08 zo dňa 23.5.2008. Žalobcovi do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru prináleží i nárok na dojednaný zmluvný úrok. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a požadovaní jeho splatenia naraz, však už žalobcovi nárok na úrok z úveru podľa názoru súdu neprináleží, ale prináleží mu nárok na úrok o omeškania. V tomto smere súd poukazuje i na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 476/2012. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bolo splatných celkovo 47 splátok, podľa žalobcom v podaní doručenom súdu 28.10.2016 predstavovali dojednané zmluvné úroky od 1. až po 47. splátku vrátane, sumu spolu vo výške 376,07 eur. Zostatok žalovanou vykonaných úhrad v sume 222,49 eur ako rozdiel medzi sumou žalovanou na úver vykonaných úhrad spolu v sume 1.218,31 eur a istinou úveru v sume 995,82 eur, súd započítal na zmluvné dojednané úroky do mimoriadnej splatnosti. Po započítaní uvedenej sumy vo výške 222,49 eur na zmluvné úroky do mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje zostatok neuhradených zmluvných úrokov vyčíslených do mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 153,58 eur (376,07 eur - 222,49 eur). Z uvedených dôvodov preto súd žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 138,84 eur vyhodnotil ako dôvodný, nie však v nadväznosti na vyššie uvedené z titulu zostatku istiny úveru, ale z titulu dojednaného zmluvného úroku a vo výške 14,74 eur, rovnako z titulu zostatku zmluvného úroku, ktorý súčet predstavuje sumu 153,58 eur, rovnajúcu sa zostatku zmluvného úroku do mimoriadnej splatnosti úveru. Pokiaľ si žalobca voči žalovanej uplatnil aj nárok na poplatky spolu vo výške 60 eur, ktoré špecifikoval ako poplatky za upomienky, za výzvu za predčasné splatenie úroku, dlžné poplatky za poistenie schopnosti splácať úver, súd prvej inštancie vyhodnotil tento žalobcom uplatnený nárok v plnom rozsahu za nedôvodný, nakoľko v konaní vo vzťahu k právnym predchodcom žalobcu žalovanej účtovanej sume nebolo preukázané žiadne primerané protiplnenie poskytnuté právnym predchodcom žalobcu žalovanej a nebolo preukázané, že so žalovanou bolo riadne dojednané poistenie schopnosti splácať úver. Keďže súd prvej inštancie žalovanou vykonané úhrady započítal najskôr na istinu úveru, pričom vykonané úhrady pokryli v celom rozsahu istinu úveru, nepokrytý žalovanou vykonanými úhradami zostal zmluvný úrok do mimoriadnej splatnosti vo výške spolu 153,58 eur, súd ako nedôvodný vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania zo sumy 138,84 eur, nakoľko podľa názoru súdu nárok na úrok z omeškania z príslušenstva úveru, ktorým dojednané zmluvné úroky nepochybne sú, neprináleží. Ako nie dôvodný súd vyhodnotil i žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 1,10 eur ako nejednoznačný, neurčitý, a preto mu nemožno poskytnúť súdnu ochranu. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 138,84 eur a sumu 14,74 eur z titulu zostatku zmluvného úroku do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol. S prihladením na pomery žalovanej jej povolil splácať žalobcovi priznaný nárok v splátkach vo výške 20 eur mesačne pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, okrem nároku na poplatky vo výške 60,- eur, v tejto časti žalobca odvolanie nepodal. Uviedol, že s postupom a argumentmi súdu prvej inštancie sa žalobca nestotožňuje a napadnutý

rozsudok považuje za nesprávny s tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to, či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. V tejto súvislosti citoval z komentára IURA EDITION k Obchodnému zákonníku a z dôvodovej správy k zákonu č. 106/2014 Z.z.. Ďalej odvolateľ poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18. septembra 2012 č.k. IV.ÚS 476/12-14, ako aj na judikatúru odvolacieho súdu č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 33Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014. Zdôraznil, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zmeniť a vyhovieť žalobe aj v časti prvostupňovým súdom zamietnutého nároku v rozsahu nároku na úrok 13,90 % ročne z istiny 138,84 eur od 01.05.2012 do zaplatenia a na úrok z omeškania 9 % ročne z istiny 138,84 eur a úrokov 14,74 eur od 01.05.2012 do zaplatenia a zaviazat žalovanú uhradiť dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadрила.

4. Krajský súd, ako súd funkčný, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ, konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 a nasl. Civilného sporového poriadku a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primeraným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil.

7. Preto s poukazom na uvedené sa odvolací súd s rozhodnutím prvostupňového súdu právnym posúdením veci, ako aj s odôvodnením rozsudku plnej stotožnil a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ v veci samotnej neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné, a preto nemohol prisvedčiť argumentom, na ktorých bolo odvolanie založené. Preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

8. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)